

fulle være berettigede til selv at beskikke deres Præster. Dette anseer jeg for Hovedsagen, for Kjernen i det hele Forslag, men derved kommer det til at gaae ud paa Noget, der vilde være en Undtagelse fra, hvad der er den almindelige Regel i Folkkirken, hvor nemlig Præsten beskikkes af Staten. Tænker man sig nu, at Loven gaaer igjennem, og at Følgen deraf bliver, at saadanne Menigheder danne sig, vil der, naar man seer Sagen fra Folkkirkeforfatningens Standpunkt, derved opstaae en Separatisme; naturligtvis mener jeg ikke herved en Separatisme i Troesbekjendelse eller Ritus, men en Separatisme med Hensyn til Forfatningen. Seer jeg Sagen fra Menighedernes Standpunkt, vil der derved fremkomme en Ulighed imellem de forskjellige Menigheder, idet der nemlig vil komme til at eksistere Menigheder, som ere berettigede til selv at beskikke deres Præster, medens andre Menigheder ikke ere berettigede dertil. Der er rigtignok talt om, at Lovforslaget har opstillet moderate Fordringer, men jeg troer dog, at disse Fordringer ikke ere saa aldeles ubetydelige, og at man maa være berettiget til at sige, at der ved saadanne Forhold vilde opstaae en temmelig væsentlig Ulighed med Hensyn til Forfatningen, altsaa i de ydre Forhold imellem de enkelte Menigheder. Om nu disse Forhold, denne Separatisme, forstaaes paa den Maade, jeg har nævnt, og denne Ulighed imellem Menighederne skulde kunne lede til et saa heldigt og velsignelsesrigt Liv, som man har troet, er altfor uvist til, at jeg her tør udtale noget Skjøn derom, men jeg mener, at det er Noget, hvorom der i ethvert Fald kan være Tvivl. Paa Grund af den Ulighed, der saaledes vilde opstaae imellem Menighederne, og som jeg anseer for at være væsentlig, vil jeg ikke see mig istand til for mit Bedkommende at stemme for dette Lovforslag, saaledes som det foreligger, det vil sige, saalænge det i sig beholder, hvad jeg ikke antager, Forslagsstillerne vilde indlade sig paa at opgive, nemlig det Moment, at de Menigheder, hvorom her er Tale, skulle have Ret til selv at beskikke deres Præster. Der er rigtignok noget Negativt i saaledes at sige, at man vil stemme imod, eller i alt Fald ikke kan stemme for en saadan Lov. — Der har af Flere været talt om, at

denne Lov kun var et begyndende Skridt, og at vi skulde gaae frem med enkelte Skridt for at naae det Maal, hvorom der her kunde være Tale. Sagen foreligger vel ikke her i sin Almindelighed, men jeg skal dog i den Anledning nævne, at, naar jeg skulde tænke mig saadanne enkelte Skridt foretagne henimod det Maal, at alle Menigheder skulde blive berettigede til selv at vælge deres Præster, vilde jeg forestille mig det paa den Maade, at der begyndtes med, at Menighederne gjorde Forslag til Valget af deres Præst, at de f. Ex. skulde indstille tre. Ud denne Vel, mener jeg, man maatte gaae, men, før det kunde stee, maatte der være en saadan Repræsentation i Menighederne, at Sligt vilde kunne gjøres. Imlidertid er dette kun en Vibetragtning, hvorimod Hovedsagen for mig er, at dette Forslag efter min Mening indeholder formegen Ulighed med Hensyn til de forskjellige Menigheder her i Landet. Vi have affattet Uligheden med Hensyn til Rettigheder i vore statsborgerlige Forhold, og jeg mener, at det kan være meget betænkeligt at indføre den, hvor den ikke allerede finder Sted, i de kirkelige Forhold.

Med Hensyn til Lovens Indhold har jeg ikke Videre at bemærke, og med Hensyn til dens Affattelse vil jeg blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et Par Udtryk. Det ene er, at det Antal Menighedsmedlemmer, hvorom der skal være Tale, for at en saadan Menighed kan stiftes i denne Lov, der kaldes Tillæg til Loven om Sognebaands Løsning, er betegnet som Huusfædre eller Enter med Huusstand, hvorimod der i Loven af 4de April 1855 kun tales om Menighedsmedlemmer. De ere altsaa betegne paa en forskjellig Maade, og jeg henstiller, om dette ikke kunde være værd at bemærke med Hensyn til Affattelsen af Udtrykkene. Forresten har jeg kun med Hensyn til § 2 at gjøre opmærksom paa den Passus: „forfaavidt de“ — nemlig disse Forskrifter for Folkkirken — „passe til den her fastsatte friere Stilling.“ Jeg mener, at disse Udtryk, som ogsaa Andre have antydet, ere altfor lidt bestemte, og jeg troer, at deri bør stee en Forandring, hvis Loven skal udkomme.